

BİNNUR DENİZCİ MİNİÇ

Kara
Köpek

TANGO'NUN
Günlüğü

KARA KÖPEK
TANGO'NUN
GÜNLÜĞÜ

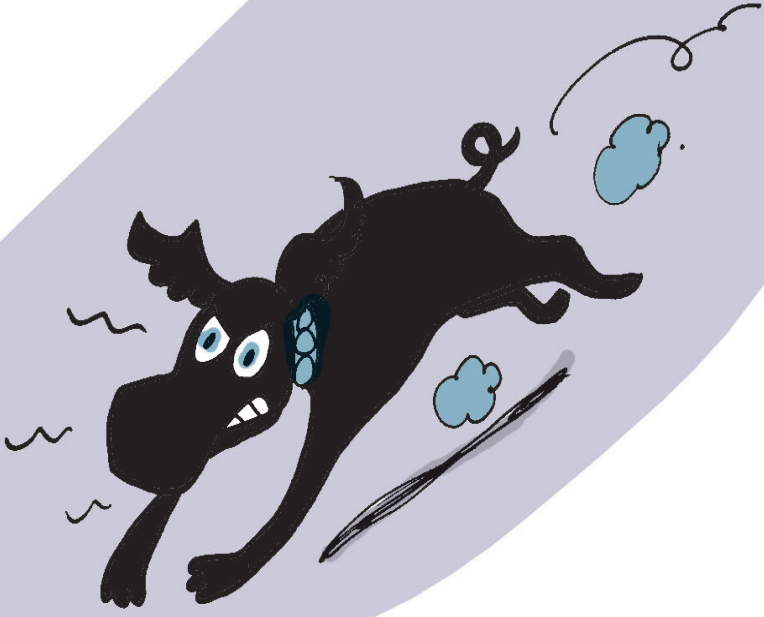

04 Ekim

Bugün Dünya Hayvanları Koruma Günü, benim için önemli, uzun zamandır günlük tutmak istiyordum, bugün başlamaya karar verdim arkadaşlar, ailem insanlardan oluştuğu için onlara her zaman düşündüklerimi tam olarak anlatamıyorum, eh sokakta oynadığım köpek arkadaşlarla da uzun süreli konuşamıyorum. Kedi kovalayıp çöplere saldırmaktan sohbet etmeye vaktimiz olmuyor. “Sen ev köpeğisin, karnın tok, niye çöp karıştırıyorsun? Kedilere yazık değil mi niye kovalıyorsun?” diyeceksiniz, haklısınız valla ben de niye yaptığımı bilmiyorum ki... Sokak köpeği arkadaşlar yapınca hiç düşünmeden benim de yapasım geliyor. Sanki onlar gibi davranmazsam benimle bir daha oynamazlarmış gibi hissediyorum.

Aslında benim onlara bir şeyler öğretmem gerekir ama olmuyor işte, sonuçta kediler zararsız hayvanlar, onları korkutmamak lazım, söz veriyorum hem sizlerin hatırı hem de Dünya Hayvanları Koruma günü için sokaktaki arkadaşlarıma da kedi kovalamamayı, onlarla dost olmayı öğreteceğim. Anneme de söylerim sağlıklı yemekler hazırlayıp sokağa koyar, böylece çöpten beslenmek zorunda kalmazlar. Zaten çöpten bir şey yiyince karnınız ağrıyor, çok denedim, hep aynı sonuç...

Bir sürü ilaç
içmem gerekiyor,
çok gereksiz bir hareket,
üstelik karınım da tok zaten...

Biz köpekler biraz aç gözlüüz. Kediler mesela öyle değildir, bozuk ve zararlı yiyecekleri asla yemezler. Köpekler bunu beceremez, pis şeyleri yer, hastalanırız, iyileşince hemen yaşadıklarımızı unutup tekrar gördüğümüz çöpe dalarız. Hafızamız da zayıf galiba, aslında hem çok zayıf hem çok güçlü... Saçma bir şey söylemişim gibi görünüyor ama inanın çok mantıklı, açıklayacağım.

Köpekler kısa zamanlı şeyleri hemen unuttur, hele işimize gelmiyorsa anında sileriz kafamızdan... Örneğin bir terlik parçalamışsam ve annem bana kızmışsa, önce kafamı önüme eğip biraz utanır ve yanından uzaklaşıyorum. Ama birkaç dakika geçtiğinde hemen her şeyi unutup yanına gider kendimi sevdirmeye çalışırım. Genellikle insanlar benim kadar çabuk unutmadıkları için ben yanlarına gidince

onlar yine kızar, sonra yine giderim, yine kızarlar, ama birkaç kereden sonra dayanamayıp affeder ve başımı okşarlar. İşte böyle durumlarda hafızamın zayıf olması çok işime yarar.

Bir yandan da bazı şeyleri asla unutmam, ailemdekilerin veya gelen misafirlerin kokusu gibi, aradan ne kadar zaman geçerse geçsin, birini bir kez koklamışsam onu her seferinde hatırlarım, eğer beni ilk tanışmamızda sevmişse hemen üzerine atlayıp yüzünü yalamaya başlarım. Eğer tatsız bir tanışma yaşamışsak, benden korkmuş olabilir, biliyorsunuz kapkara ve iri bir köpeğim, o yüzden aşırı hareketli olduğumda çevremdekiler biraz ürkerler ve geri çekilirler. İşte böyle bir tanışma yaşanmışsa onu da unutmam, bir kez koklayıp geri çekilirim, onun yeniden korkmasına izin vermem.

Her gün acayip şeyler yaşıyorum, bunların bir kısmı aklımdan hiç çıkmıyor, ama bazılarını hemen unutuyorum, işte bu yüzden günlük tutacağım, unutmak istemediğim şeyleri deftere yazmak bulabildiğim en iyi çözüm, böylece hiçbir yere kaçamazlar, istediğim zaman tekrar tekrar okuyup hatırlayabilirim.

06 Ekim

Annemle evde yalnızsak bütün gece tilkiler gibi bir gözüm açık uyurum. Ne de olsa ev de annem de bana emanet, babam yoksa annecik beni çok gezdiremez, başka köpekleri görünce heyecanlanıp koşuyorum, kadıncağız tasmamı tutamıyor, birkaç kez böyle düşürdüm onu çok üzülüm. Bu sabah da annecik beni bahçeye saldı. Biraz koştum oynadım, sonra tam çitlerin kenarında dolaşırken bir ses duydum, bizim yan taraftaki küçük kulübeden geliyordu. Orada Yılmaz Amca yaşar. Çok iyi bir adamdır, beni sokakta her gördüğünde mutlaka içi kremalı bisküvilerden verir, o yüzden onu çok severim.

Yalnız yaşadığı için annem de güzel yemekler pişirdiği zaman bir kaba koyar, babayla birlikte